

HM-DYSTURIN**FØROYAR-BELGIA**

Ikki lætt at spæla móti londum sum Føroyum

Belgiski venjarin Paul van Himst var vælnøgður við dystin

Øll mistøkini verða revsað

Føroyski landsliðsvenjarin Páll Guðlaugsson duldi ikki eftir dystin, at hann hevði vónað eitt betri úrslit. »Men munurin millum yrkisspælarar og amatørar eru júst tað, at vit verða revsaðir fyri mistøkini, vit gera.«

Hóast Páll Guðlaugsson hevði væntað, at dysturin fór at enda við einum betri úrsliti, helt hann, at fyrri hálvleikur var góður. »Tó gekst ikki so væl í seinna, har vit áttu at havt byrgt upp fyri onkrum av málunum – hatta vóru tvey bytt mál.«

Hann helt, at munurin millum liðini ikki er annar enn bert hann, ið náttúrliga er millum yrkisspælarar og amatørar. »Vit verða

revsaðir fyri tvey mistøkini, vit gera,« helt Páll.

»Spælt varð við øðrvísi systemið enn vanligt. Í fyrri hálvleiki gekst væl hjá spælarunum at fylgja tí taktiska uppleggnum, ið var at sleppa undan at verða lagdur undir trýst, og mistøkini í fyrri hálvleiki vóru eisini fá,« segði hann. »Belgiska yvirvágini í seinna hálvleiki kom hinvegin mest av okkara egnu mistøkum. Serstakliga

byrjanin í seinna hálvleiki var vánalig. Vit fingi ikki pressa kollektivt á miðvøllinum, sum uppleggið segði.«

Útmøddir spælarar

Ávisir spælarar vóru útmøddir, og helt Páll, at við betri fysiskari støðu høvdu vit eisini fingið eitt betri úrslit.

Páll Guðlaugsson vildi ikki nevna nakran spælara ið á føroyska liðnum fram um

aðrar, ið hann kanska var betur nøgður við, men til spurningin, um Kaj Leo Johannesen stendur í málunum næsta dyst – ið er um tveir vikur móti Kypros – svaraði Páll, at Kaj Leo var óheppin við fyrsta málið, men stóð annars ein góðan dyst. Og fyrri fyrstu ferð í fleiri ár hava vit rætta kapping um málmansplássid.

Páll segði eisini, at tað ikki var ætlanin, at Abraham Hansen skuldi mansverja stórspælaran Enzo Scifo, sjálvt um tað næstan sá soleiðis út.

Samanlagt helt føroyski venjarin tað ikki vera nakra katastrofu at tapa 3-0 móti Belgia, tí við eitt sindur av hepn í fyrri hálvleiki kundi úrslitið saktans verið betri.

ah

Á tíðindafundinum aftan á dystin mikukvøldið var belgiski venjarin ikki so tíðindafróur, men kortini læt hann væi at.

»Eg eri sum heild vælnøgður við dystin – ikki bert úrslitið, men so avgjørt eisini við spælið hjá liði minum,« segði hann. »Tað er jú ikki so lætt og bara sum at siga tað, at spæla móti liðum, sum sýna slíkan stríðsvilja, sum føroyska landsliðið gjørdi tað her.«

Hóast hann varð spurður um tað, hóvaði tað ikki serliga væl belgiska venjaranum at skula samanbera Føroyar og Kypros, sum Belgia spældi imóti herfyri á heimavølli:

»Dystirnir eru so ymiskir, at tað letur seg ikki gera at samanbera tey

bæði landsliðini, men eg má viðganga, at tað føroyska liðið virkar væl sum ein kollektiv eind,« segði Paul van Himst. »Lond sum Føroyar og Kypros eru ikki bara soleiðis at spæla við.«

Millum teir mætastu

Sjálvur verður Paul van Himst taldur millum mætastu bóltspælarar, Belgia hevur fostrað, og var hann í mong ár ein av lyklaspælarunum á belgiska landsliðnum, eins og hann eisini hevði tyðandi lut á liðnum hjá Anderlecht, tá hann var upp á tað besta.

Síðani HM-endaspælið í Italia í 1990, tá Guy Thijs gavst í venjarastarvinum, hevur van Himst verið belgiskur landsliðsvenjari.

ah

Torført at koma inn

Føroyski 'debutanturin', ið kom inn í seinna hálvleiki, Torbjørn Jensen av Sandi, helt tað vera gott at koma inn í einum slíkum dysti

Eftir dystin millum landsliðið og úrvalsliðið herfyri á Svangaskarði, varð ein nýggjur maður tikið við í føroyska landsliðshópin, nevniliga B71-spælarin Torbjørn Jensen. Og mikukvøldið fekk hann fyrstu ferð smakkin av landsliðsfótbóltri – og tað enntá á altjóða støði.

Tá tjúgu minuttir vóru eftir av Belgia-dystinum, varð Torbjørn Jensen settur inn á miðvøllin í staðin fyri Toda Jónsson.

»Eg haldi, at tað var bara gott at verða settur inn í einum slíkum dysti, hóast ferðin var øgilig á spælinum, og munurin á liðnum eftirhendini var blivin nakað stórur,« segði Torbjørn Jensen eftir dystin. »Undan dystinum visti eg ikki av, at eg skuldi fáa kjansin og fór at verða settur inn, men kortini var tað stuttligt at koma við móti einum og góðum liði.«

At spæla á miðvøllinum er tó nakað óvánt fyri Torbjørn, sum vanliga er heilt

frammi í álopinum á liðnum hjá B71. »Tí kennist tað kanska eitt sindur lögð at koma inn á eitt pláss á liðnum, ein ikki er vanur at spæla. Eg veit ikki, hvørjar ætlanir Páll hevur við tí, men eg ætli mær so at gera mítt besta, hvar eg so fáí kjansin.«

Hevur hetta so við sær, at tú nú kanska ferst at gera meita burtur úr venjingini, nú landsliðskjansurin er har?

»Ja, tað er heilt givið, at hetta fær ein at gera meira við tað, ikki minst, tá hugsað verður um, at alt í einum dysti sum hesum gongur so øgiliga skjótt fyri seg, og at krøvini til ta kropsligu orkuna eru nógv størri enn annars,« heldur Torbjørn. »Tað vísti seg eisini, at føroysku spælararnir í seinna hálvleiki ikki orkaðu eins væl og teir gjørdi í fyrri hálvleiki, so venjingin hevur heilt avgjørt nógv at siga.«

hj.